

да му се даде време да си проправи своя пътека въ свѣта и да не го каратъ, щото той изведнаждъ да напрѣчи цѣла мрѣжа желѣзни пътища, да прави фабрики и роскошни столици. Българина, като йоще първобитенъ, безсѣзнателно е недовѣрчивъ, особено, когато е работата за нѣкои голѣми финансови прѣдприятия; той видѣлъ какъ тѣзи изобрѣтатели на всевъзможни дѣла, като се появявали отъ Парижъ, Лондонъ или Виена, сколасали да обиратъ турцитѣ, и когато му прѣдлагатъ даже нѣкое свѣстно и полезно прѣдприятие, той все йоще е убѣденъ, че искатъ да го обиратъ и да се наситятъ съ неговитѣ рубли.

Отвѣнъ за въ България търговията се развива бавно. Българина малко употребява отъ продуктитѣ на чуждестранната промишленность. Той е много смѣткаджий, доволствова се съ малко, и по селата сами си доставятъ всичко потрѣбно: тѣ си прѣдатъ и тъкатъ вълнени дрѣхы, *шеякъ* и *аба*, а тѣй сжщо и памучени платове. Тѣ се обличатъ въ кожуси, които носятъ зимѣ съ вълната на-вжтрѣ, а лѣтѣ — съ вълната на-вънъ; вмѣсто пантофи, тѣ носятъ единъ видъ царвули отъ кози кожи; кълпациѣ имъ тѣй сжщо сж отъ овчи кожи; и всички платове, отъ които шиятъ дрѣхы и за двата пола, се приготвятъ въ самата страна. Свѣщитѣ тѣй сжщо си правятъ сами; прозорцитѣ имъ въ селскитѣ живѣлища въ повечето случаи нѣматъ джамове.

„Турцитѣ, напротивъ, повече обичали роскошество и сравнително, употребявали повече вънкашни нѣща. „Едно врѣме, казваше единъ отъ най силнитѣ български търговци въ „Свищовъ, — ний продавахме много европейски стоки на турцитѣ; туркинята купува по три ката дрѣхы, а българката — „гражданка купува само единъ катъ. Но турцитѣ се изселиха „и търговията значително се намали“.

„Всячка България е много плодородна, и тѣй като жителитѣ сж повече земледѣлци, то тѣ ще достигнатъ това, че ще захванатъ да извличатъ голѣми богатства изъ своята земя, когато ще наченатъ да употребяватъ по усъвършенствовани